

vor Smørekspert. Som Bevis Nr. 2 nævnte det ærede Medlem Hr. Harald Fabers Udtalelse, men det forekommer mig, at det ogsaa er et lidt haltende Bevis, for det ærede Medlem vil bruge Harald Faber, naar han er enig med det ærede Medlem, men naar Harald Faber ikke er enig med det ærede Medlem, eksisterer han ikke. Og nu er det en Kendsgerning, at Statskonsulent Harald Faber udtaler, at der er intet i Vejen for at ophæve Farvningsbestemmelsen. Men skal vi saa ikke, hvis vi overhovedet vil fremdrage, hvad han siger, rette os efter, hvad han siger *nu*, og ikke blot anvende ham i de Tilfælde, hvor han siger noget om Fortiden?

Dette er nu mine Beviser, sagde det ærede Medlem, men hvilke Beviser har Ministeren for, at Farvningsbestemmelsen ikke betyder noget? Jeg mener egentlig ikke, at det tilkommer mig at fremføre Beviser, thi Bevisførelsen maa ligge hos dem, der kræver denne generende Bestemmelse opretholdt af Hensyn til Smørekspertens Interesse. Men jeg vil i øvrigt ikke indrømme, at jeg ikke har Beviser. Jeg har gentagne Gange peget paa den Kendsgerning, som ingen kommer udenom, at i England, hvor vi sælger Hovedmængden af vort Smør, og hvor vor Smørpris fastsættes, er det tilladt at fabrikere farvet Margarine, det er tilladt at indføre farvet Margarine, det er tilladt at sælge Margarine med en hvilken som helst Farve Side om Side med Smør. Er det ikke et Bevis for, at i hvert Tilfælde paa det engelske Marked er vor Farvningsbestemmelse ganske betydningsløs? Det forekommer mig dog at være en Realitet. Hvis det modsatte var Tilfældet i England, hvis Engländerne overhovedet kendte dette Hensyn, hvis de anerkendte, at der var denne Forbindelse mellem Farvning af Margarine og Handel med Smør, kunde der — men det kommer slet ikke vort Kontrolsystem ved — være Grund til at spørge, om det saa ikke er uklogt af os at ville omvende dem til en klarere Forstaaelse af det. Men da de i England ikke har den Opfattelse, er det kun en Overbevisning, vi har udklækket til Gavn og Glæde for os selv herhjemme, men som absolut ikke egner sig til Ekspert, og som ikke kan anvendes paa Forhold udenlands.

Jeg skal kun til sidst overfor det ærede Medlem udtale min Glæde over, at han er villig til at bøje sig, hvis han kan overbevises om, at den af mig foreslaaede Vej er den rigtige, og jeg føler mig overtødet om, at det ærede Medlem vil blive overbevist derom,

da det forekommer mig, at alle saglige Argumenter er for, at vi nu ophæver Farvningsbestemmelsen.

Til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang), som stadig væk taler om Forringelsen af Margarinens Kvalitet, maa jeg sige, at en saadan Forringelse er der ikke Tale om. Langt den største Part af den Margarine, der i Øjeblikket sælges og forbruges her i Landet, indeholder under 3 pCt. Smørfedt. Jeg tør ikke sige, hvor stor en Procentdel det er — jeg har i saa Henseende ikke nøjagtige Tal —, jeg har kun nævnt, at det er enkelte Kvaliteter fra enkelte Fabrikker, der indeholder over 3 pCt. Smørfedt i Blandingen. Det ærede Medlem kan ikke beklage Befolkningen, som absolut skal have Vitaminer, men ikke har Raad til at købe Smør, naar denne 3 pCt.s Bestemmelse bliver sat ind; der er dog ikke noget Forbud mod at købe Smør. Hvis man vilde forbyde Folk her i Landet at købe Smør og derved at faa de Vitaminer, som det nu er blevet saa moderne at tale om, kunde man sige, at det var en frygtelig Bestemmelse. Men der staar blot dette, at hvis Folk vil købe Margarine, skal det være Margarine og ikke en Blanding af et eller andet med en eller anden Procentdel Smør, og at hvis de vil købe Smør, skal det være Smør, som ikke er blandet op med Margarine. Hvis Folk saa, fordi deres økonomiske Kaar ikke tillader dem at købe rent Smør — og vi er vist mange, der tilhører den Kategori, saa at vi enten spiser ren Margarine eller Margarine med en lille Smule Smør blandet i —, vil have Smør og Margarine blandet sammen, forekommer det mig, at det er noget, de helst selv maa gøre, som de vil; det synes at maatte være i deres egen Interesse. Da det Produkt, jeg omtalte før, kom frem i Efteraaret, og vi fra Landbrugsministeriets Side standsede Averteringen, var der en bekendt Læge, der har Klinik her i København, som fortalte mig, at Kokkepigen paa Klinikken straks var gaaet til Lægen og havde sagt: Se, nu er der fremkommet noget i Handelen, der hedder smørblandet Margarine, det maa vist være det, vi skal have fat i. Men Lægen — det var en kvindelig Læge — var et meget fornuftigt Menneske, og hun svarede: Nej, det skal vi ikke have noget af, for at købe et Produkt, der hedder smørblandet Margarine, uden at vi ved, hvor mange Procent Smør, der findes deri — altsaa uden at vi ved, hvad vi køber — vil være meget farligt for os som Forbrugere; saa er vi nemlig inde paa at købe noget, som vi ikke kan vurdere, men som kun de, der sælger det, kan vurdere. Lad os hellere